

мененъ. Зачудилъ се и дѣдо владика, па запиталъ:

— Хаджи, ти се стресна, много ли пари ти пусна въ морето маймунката?

— Много, 202 лири, ваше Преосвещенство,—като на сънъ отговорилъ той.

— Я ми изповѣдай, хаджи, не сж ли грѣшни тѣзи пари? Каква ти бѣше търговията? Съ честенъ трудъ ли ги спечели?

— Млѣкаръ бѣхъ и грѣшката ми е тази, че имахъ обичай да сипвамъ въ млѣкото повечко вода. Но.. то се даваше повечето на друговѣрци.

— Богъ не дѣли хората, хаджи. Грѣхъ си сторилъ, отъ вода си спечелилъ тѣзи пари и тамъ отидоха. Отъ сега знай, че Богъ вижда и не оставя грѣшниците ненаказани. Хайде, прости сега и маймунката, защото тя стана причината да

изповѣдашъ единъ тежъкъ грѣхъ.

И дѣдо хаджи погледналъ свободно маймуната, а тя, мигайки съ очи, го гледала кротко.

Петко П. Кацаровъ

**Деца, обичайте винаги Бога!
Бъдете вѣрни синове и дѣщери на Родината!
Работете за нейното величие!**